

37952/2019/KHK

KUKHK-IZ-31/OP/2019

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZNAČKA (čj. nebo sp. zn.): KUKHK-IZ-31/OP/2019

Adresáti
dle rozdělovníku

VYŘIZUJE: Mgr. Vladimír Kučera, Mgr. Alena Koukalová
ODBOR | ODDĚLENÍ: Organizační a právní | Stížností a dozoru obcí
LINKA | MOBIL: 495 817 585, 495 817 309
E-MAIL: vkucera@kr-kralovehradecky.cz, akoukalova@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 08.04.2019

Počet listů: 6
Počet příloh: 0 / listů: 0
Počet svazků: 0
Sp. znak, sk. režim: 84.1, S/5

Účastníci řízení:

JUDr. Ivana Křečková, ředitelka Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, zde

Rozhodnutí

Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové (dále také „*krajský úřad*“ nebo „*povinný subjekt*“) jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*InfZ*“), rozhodl ve věci žádosti o poskytnutí informace podle InfZ, kterou podal u krajského úřadu prostřednictvím datové schránky dne 22.03.2019 pan

_____, podle ustanovení § 15 odst. 1 a § 8a v souvislosti s ustanovením § 20 odst. 4 InfZ, ve spojení s příslušnými ustanoveními zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“) a články 4 a 6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), dále jen „*GDPR*“,

takto:

žádost o poskytnutí informace podle InfZ, kterou podal u krajského úřadu dne 22.03.2019 pan _____ (dále také „*žadatel*“), a kterou žádal poskytnutí následující informace, citace:

„*celkovou výši (sumu) veřejných prostředků (plat, odměny, náhrady atp.) vyplacených řediteli krajského úřadu v roce 2018*“

se odmítá,

dle ustanovení § 15 a § 8a InfZ ve spojení s článkem 6 GDPR s tím, že krajský úřad odmítá poskytnutí požadovaných informací z důvodu ochrany osobních údajů.

Odůvodnění:

Dne 22.03.2019 obdržel krajský úřad prostřednictvím datové schránky žádost dle InfZ, ve které žadatel požadoval následující informace, citace:

„celkovou výši (sumu) veřejných prostředků (plat, odměny, náhrady atp.) vyplacených řediteli krajského úřadu v roce 2018“.

Povinný subjekt zaevidoval žádost pod sp. zn. KUKHK-IZ-31/OP/2019, posoudil ji a konstatoval, že se jedná o žádost o informace ve smyslu InfZ, která obsahuje potřebné náležitosti dle ustanovení § 14 InfZ.

Povinný subjekt postupoval při vyřizování žádosti v souladu s metodickým doporučením Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly - K dopadům tzv. platového nálezu Ústavního soudu na postupy povinných subjektů při vyřizování žádostí o informace o výši platů či odměn zaměstnanců a dalších osob, dostupným z webových stránek ministerstva <http://www.mvcr.cz/odk2/soubor/metodicke-doporuceni-k-dopadum-platoveho-nalezu-ustavniho-soudu-pdf.aspx> a nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17.10.2017 a IV. ÚS 1200/16 ze dne 03.04.2018, dostupnými z webových stránek Ústavního soudu <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>.

Povinný subjekt vyzval dotčenou osobu, ředitelku krajského úřadu, k vyjádření k žádosti e-mailem ze dne 25.03.2019. Ředitelka krajského úřadu ústně sdělila, že jí osoba žadatele není známa a nesouhlasí s poskytnutím informací ohledně svých příjmů.

Výzvou ze dne 28.03.2019 vyzval povinný subjekt žadatele ve smyslu výše uvedených nálezů Ústavního soudu, aby prokázal splnění podmínek tzv. platového testu (podrobně popsáno níže), přičemž mu k tomu stanovil lhůtu do 04.04.2019. Výzva byla žadateli doručena prostřednictvím datové schránky a převzal si ji dne 28.03.2019. Ve stanovené lhůtě se žadatel nijak nevyjádřil.

K osobě žadatele se povinnému subjektu z veřejně dostupných zdrojů (vyhledávání prostřednictvím webových stránek www.google.cz zadáním jména, příjmení a města bydliště) nepodařilo dohledat žádné relevantní zdroje, ohledně jeho případného veřejného působení, jeho internetových stránek či blogu, kde by se věnoval problémům veřejné správy a mohl tak být označen za tzv. společenského hlídačského psa.

Při poskytování informací ohledně platu a odměn svých zaměstnanců, tedy i ředitelky krajského úřadu, je krajský úřad jako povinný subjekt povinen postupovat v souladu s příslušnými ustanoveními InfZ, tedy především ustanoveními § 8b a § 8a InfZ, v souladu s GDPR a dále také v intencích judikatury Ústavního soudu.

V nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17.10.2017 Ústavní soud řešil mimo jiné otázku, zda při poskytování informací dle ustanovení § 8b InfZ musí povinný subjekt brát ohledy na skutečnost, že některé z poskytovaných informací jsou soukromé a zda musí povinný subjekt proto přihlídnout i k právu na ochranu soukromí dotčených zaměstnanců, přičemž dospěl k závěru, že při jakémkoli zveřejňování osobních dat je vždy třeba zvažovat i právo na ochranu soukromí dotčených zaměstnanců. Informace o platech a odměnách zaměstnanců vyžádané na základě ustanovení § 8b InfZ se tedy neposkytují plošně, ale za splnění všech podmínek uvedených v bodě 125 předmětného nálezu, tedy

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu;
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu;
- c) žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“;
- d) informace existuje a je dostupná.

Dále v bodě 126 předmětného nálezu Ústavní soud uvedl, že článek 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (zákon číslo 2/1993 Sb., USNESENÍ předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního KUKHK-IZ-31/OP/2019

pořádku České republiky, dále jen „LZPS“) zaručuje (obdobně jako článek 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášené Sdělením federálního ministerstva zahraničních věcí číslo 209/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále jen „Úmluva“) právo na přístup k informacím. Ustanovení článku 17 odst. 5 LZPS zavazuje státní orgány a orgány územní samosprávy poskytovat informace o své činnosti „přiměřeným způsobem“ s tím, že podmínky a provedení tohoto závazku, resp. jemu odpovídajícího práva, stanoví zákon. Právo na informace ve veřejném zájmu není absolutní; pokud jeho výkon zasahuje do práva na ochranu soukromého života, chráněného článkem 10 LZPS a článkem 8 Úmluvy, je nutno v každém jednotlivém případě všechna tato práva poměřovat a zajistit mezi nimi spravedlivou rovnováhu. V bodě 128 předmětného nálezu Ústavní soud dodal, že informace o platových poměrech zaměstnanců jsou osobní údaje, spadající pod ochranu článku 10 LZPS a článku 8 Úmluvy, zaručující právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života, a právo na informační sebeurčení, umožňující jednotlivci spoléhat na své právo na soukromí z hlediska dat, která jsou shromažďována, zpracovávána a šířena.

Výše uvedené závěry Ústavní soud potvrdil a rozvedl v nálezu sp. zn. IV. ÚS 1200/16 ze dne 03.04.2018, když v bodě 33 tohoto nálezu konstatoval, že před poskytnutím informací o platu a odměnách zaměstnance, vyžádaných žadatelem na základě ustanovení § 8b InfZ, je nezbytné provést test proporcionality a v jeho rámci posoudit zejména, zda poskytnutí informací je klíčové pro výkon práva žadatele na svobodu projevu, přičemž je třeba zejména zkoumat, naplnění bodů a) až d) tzv. platového testu, popsaných ve výše citovaném nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 ze dne 17.10.2017.

Povinný subjekt tedy v souladu s výše citovanými závěry nálezů Ústavního soudu zkoumal naplnění podmínek poskytnutí požadovaných informací.

Pokud jde o podmínku existence a dostupnosti informace (podmínka d/ nálezu), povinný subjekt konstatuje, že požadovaná informace existuje, povinný subjekt jí disponuje a vztahuje se k jeho působnosti.

Pokud jde o postavení žadatele, tedy zda žadatel plní úkoly či poslání při dozoru veřejnosti či roli tzv. společenského hlídacího psa (podmínka c/ nálezu) má povinný subjekt v souladu s citovanými nálezy Ústavního soudu a metodickým doporučením Ministerstva vnitra za to, že právo na informace o platech a odměnách zaměstnanců veřejné správy není univerzální, ale jde o výsadu svědčící pouze některým fyzickým a právnickým osobám, jež mají specifické postavení a plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. společenského hlídacího psa.

Ministerstvo vnitra ve svém metodickém materiálu z hlediska tzv. společenských hlídacích psů rozdělilo žadatele do dvou skupin, přičemž do první skupiny náleží žadatelé novináři a nevládní organizace zabývající se veřejnou kontrolou veřejné správy a do druhé skupiny pak náleží ostatní žadatelé, u nichž je nutné v konkrétním případě splnění podmínek podrobněji posuzovat a hodnotit. Do této druhé skupiny dle názoru ministerstva budou náležet žadatelé, kteří provozují různé své vlastní internetové stránky či blogy, účastní se veřejných diskuzí např. na internetu a vykonávají soukromé aktivity podobné aktivitám novinářským.

Povinný subjekt nezjistil, že by žadatel byl novinářem či představitelem nevládní organizace zabývající se veřejnou kontrolou veřejné správy nebo že by v této oblasti vykonával soukromé aktivity podobné novinářským, tedy že by se problematice aktivně věnoval (na vlastních internetových stránkách či blogu) a angažoval se v ní a dle názoru povinného subjektu ho tedy nelze považovat za tzv. společenského hlídacího psa ve smyslu citovaných nálezů Ústavního soudu.

Pokud jde o podmínku b/ nálezu, je nutné v konkrétním případě identifikovat, jaký veřejný zájem žadatel získáním a dalším zpřístupněním informace sleduje, přičemž tato podmínka je úzce spojena s podmínkou navazující, tedy aby informace mohla přispět k diskusi ve věci veřejného zájmu (podmínka a/ nálezu). Metodické doporučení ministerstva konstatuje, že účelem vyžádání informace by mělo být přispění k diskusi o věcech veřejného zájmu, přičemž tuto podmínku je nutné chápat jako požadavek, aby informace o výši platu či odměny konkrétní osoby byla nezbytnou podmínkou, aby bylo možné vést veřejnou diskusi v záležitosti veřejného zájmu, tedy že bez znalosti konkrétní výše platu či odměny konkrétní osoby, by nebylo možné takovou diskusi účinně vést, přičemž pro naplnění potřeby dané informace pro diskusi ve věci veřejného zájmu nestačí pouhé

nepodložené tvrzení, resp. vyslovené podezření, že u osoby o jejíž plat je žádáno, může být „něco podezřelého“, že tato osoba pracuje nekvalitně a přesto je nestandardně odměňována apod. Aby takové podezření mohlo vést ke zpřístupnění informace o platu či odměně konkrétní osoby, musí být podloženo alespoň některými indiciemi.

Pokud jde o vztah informace k veřejnému zájmu a diskuzi (podmínky a/ a b/ nálezu) nepovažuje povinný subjekt tyto dvě podmínky za splněné. Povinný subjekt je toho názoru, že poskytnutí informace o výši platu a odměny konkrétního zaměstnance, ředitelky krajského úřadu, nemůže samo o sobě přispět k veřejné diskuzi. Z žádosti o informace ani dalších kroků žadatele (jeho nevyjádření se na výzvu povinného subjektu) pak dále není vůbec zřejmé, zda zamýšlí takovou veřejnou diskuzi vést či rozpoutat. Žadatel ani nevznáší případné pochybnosti o hospodárném nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů, ze kterých jsou zaměstnanci povinného subjektu placeni.

Rovněž by dle citovaných nálezů Ústavního soudu měla být splněna podmínka, že poskytnutí informace o platu a odměně konkrétního zaměstnance je pro vedení této diskuse nutné, tzn., že v daném případě existují konkrétní relevantní pochybnosti o výši platu či odměn s ohledem na pracovní či jiné veřejné aktivity daného zaměstnance. Žadatel však ve své žádosti o informace takové pochybnosti neuvádí a neuvedl je ani po výzvě povinného subjektu. Dle názoru povinného subjektu tedy poskytnutí informací není klíčové pro výkon práva žadatele na svobodu projevu.

Ze všeho výše uvedeného je zřejmé, že poskytnutí informace o výši platu a odměn ředitelky krajského úřadu nemůže přispět k veřejné diskuzi a informace samotná se netýká souvislosti veřejného zájmu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti, tedy v daném případě ochrana soukromí jednotlivce a jeho majetkových poměrů převažuje nad zájmem veřejnosti zjistit osobní a majetkové poměry dotčené osoby.

Krajský úřad jako povinný subjekt má za to, že v daném případě nejsou splněny podmínky dovozené Ústavním soudem pro zpřístupnění informace. Poskytnutí údajů o platu a odměnách ředitelky krajského úřadu nepřispěje nikterak k účasti veřejnosti na záležitostech veřejných a naopak zcela nedůvodně by byly zveřejněny osobní údaje, které jsou chráněny GDPR.

V daném případě krajský úřad jako povinný subjekt při řešení konfliktu, který vzniká mezi právem na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o osobě upraveným v článku 10 odst. 3 LZPS jako součást práva jednotlivce na soukromí a právem na informace a svobodu projevu garantovaným v článku 17 LZPS ve skupině politických práv a svobod, dospěl k závěru, že k dosažení cíle, který je sledován podanou žádostí o informace, tedy diskuse ve veřejném zájmu s požadavkem veřejné kontroly nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů, není nutné poskytnutí individuálních osobních údajů dotčených osob.

Vzhledem k výše uvedenému krajský úřad jako povinný subjekt dospěl k závěru, že pro poskytnutí informací o výši platu a odměn dotčené osoby, ředitelky krajského úřadu, nejsou splněny podmínky ustanovení § 8b InfZ a je tedy třeba postupovat podle ustanovení § 8a InfZ, resp. článků 4 a 6 GDPR.

Dle ustanovení § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. InfZ v poznámce pod čarou číslo 4a) odkazuje příkladmo na ustanovení § 11 až 16 zákona číslo 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, který však byl s účinností od 01.01.2014 zrušen a nahrazen občanským zákoníkem (zákonem číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů) a dále na ustanovení § 5 a 10 zákona číslo 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, dále také „ZOOÚ“. Dne 25.05.2018 nabylo účinnosti GDPR, které nahradilo předcházející vnitrostátní úpravu ochrany osobních údajů v ZOOÚ.

Dle článku 4 bod 1 GDPR se pro účely nařízení rozumí „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

Dle článku 4 bod 2 GDPR se pro účely nařízení rozumí „zpracováním“ jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.

Dle článku 6 odst. 1 GDPR je zpracování osobních údajů zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu: a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů; b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů; c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje; d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby; e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce; f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě, přičemž písm. f) se netýká zpracování prováděného orgány veřejné moci při plnění jejich úkolů.

Podle článku 6 GDPR tedy může povinný subjekt jako správce zákonně zpracovávat osobní údaje pouze za splnění alespoň jedné z výše uvedených podmínek, tedy především se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu jen za podmínek stanovených v citovaném ustanovení.

Požadovaný údaj o platu, odměnách a náhradách ředitelky krajského úřadu za rok 2018, vzhledem k tomu, že identifikuje konkrétní fyzickou osobu, subjekt údajů je nepochybně osobním údajem dle GDPR a mohl by být zpřístupněn pouze se souhlasem. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt jako správce nemá od subjektu osobních údajů souhlas s jejich předáním jiné osobě, poskytnutím či zveřejněním a vzhledem k tomu, že sdělení těchto osobních údajů není možné ani na základě některého z důvodů uvedených v čl. 6 GDPR, je vůči těmto údajům splněn důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací podle ustanovení § 8a InfZ.

Pro úplnost povinný subjekt doplňuje, že podle ustanovení § 69 zákona číslo 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“) je ředitel zaměstnancem kraje. Dle ustanovení § 68 odst. 1 zákona o krajích ředitel stojí v čele krajského úřadu, přičemž krajský úřad tvoří ředitel a zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu.

Povinný subjekt dále uvádí, že ředitel krajského úřadu není osobou, která by z vlastní vůle žádala o přidělení prostředků z veřejných rozpočtů, ale je odměňován z veřejných rozpočtů na základě pravidel stanovených v příslušných právních předpisech, kterými jsou zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, dále zákon číslo 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a příslušné prováděcí předpisy, nařízení vlády číslo 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů a nařízení vlády číslo 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů

Na základě všeho výše sděleného krajský úřad jako povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů.

Lhůta k podání odvolání se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den. V případě, že byla písemnost uložena u provozovatele poštovních služeb a nebyla dříve adresátem vyzvednuta, považuje se desátý den od připravení písemnosti k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání odvolání počíná v takovém případě běžet dnem

následujícím po uplynutí desátého dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Pokud je doručováno do datové schránky, je dokument doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se tato osoba do datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty (§ 17 zákona číslo 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů).

Odvolání se podává u správního orgánu, který rozhodnutí vydal tedy u Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a rozhoduje o něm nadřízený orgán, Ministerstvo vnitra České republiky.

Mgr. Alena Koukalová v.r.
vedoucí oddělení stížností a dozoru obcí

Rozdělovník:

Písemné vyhotovení rozhodnutí bude doručeno
(do vlastních rukou prostřednictvím datové schránky),

Stejnopis rozhodnutí bude doručen JUDr. Ivaně Křečkové, ředitelce Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, zde (osobně),

Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí spisu čj.: KUKHK-IZ-31/OP/2019.